

# KOORDINACIJA STAVKOVNIH ODBOROV SINDIKATOV JAVNEGA SEKTORJA

## IZJAVA ZA JAVNOST

Datum: 23.3.2018

Vlada je Koordinaciji stavkovnih odborov sindikatov javnega sektorja (v nadaljevanju: KSO) sporočila, da bi bilo neodgovorno, da bi zadnji dan, ko je še imela polna pooblastila, sklepala dogovore s sindikati javnega sektorja. Iz sporočil Vlade in njenih izjav za javnost je tudi razbrati, da pogajanj v času opravljanja tekočih poslov ne more nadaljevati. V KSO smo prepričani, da ni nikakršne pravne ovire za to, da ne bi Vlada tudi v času opravljanja tekočih poslov nadaljevala pogajanj s sindikati javnega sektorja. Temu stališču pritrjujejo vsa mnenja, stališča in komentarji, ki smo jih doslej proučili. Nikakršnega dvoma pa ni glede tega, da je Vlada poleg polnih pooblastil izgubila tudi pogum, da se sestane s sindikati javnega sektorja in jim predstavi svoja stališča v razmerju do pogajanj z njimi. V tem trenutku je po našem prepričanju povsem jasno, da odločitev o (ne)nadaljevanju pogajanj ni pravno, temveč povsem politično vprašanje in gre torej za politično odločitev o tem, da se pogajanja ne nadaljujejo. Za to odločitvijo je izključno preračunljiv premislek o tem, koliko političnih točk lahko nadaljevanje pogajanj prinese ali odnese na prihajajočih državnozborskih volitvah.

Situacija, v kateri se Vlada pogaja s sindikati javnega sektorja v času opravljanja tekočih poslov se sicer ne pojavlja prvič. Leta 2014 so se sindikati javnega sektorja več kot dva meseca intenzivno pogajali z Vlado po odstopu takratne predsednice Vlade Alenke Bratušek in uskladili besedilo dogovora, ki je bil v tistem trenutku po presoji udeležениh potreben za zagotovitev javnofinančne stabilnosti države. Javni uslužbenci so takrat pristali na podaljšanje varčevalnih ukrepov in s tem na zamrznitev številnih pravic. Pogajanja je na vladni strani tedaj vodil takratni minister Gregor Virant, dokončni dogovor, ki v bistvenem ni odstopal od usklajenega z Vlado, ki je opravljala tekoče posle, pa je nato sprejela Vlada Mira Cerarja. Danes, ko bi se morala nadaljevati pogajanja o realizaciji sprejetih zavez s strani te Vlade in katerih rezultat bi moral biti vsaj delna vrnitev pravic javnih uslužbencev na raven pred znižanjem in odprava nesorazmerij, ki jih je s sklepanjem ločenih dogovorov povzročila taista Vlada, pa je slednja presodila, da bi takšna pogajanja presegla pooblastila Vlade v odstopu. Nauk zgodbe torej je: ko je treba pravice zniževati, so pogajanja s sindikati stvar tekočih poslov, ko bi jih bilo potrebno zviševati, pa pogajanja presegajo pooblastila Vlade, ki opravlja tekoče posle!

Dejstvo je, da bi se realizacija dogovorjenega v vsakem primeru začela najprej s 1.9.2018 in da torej odstop predsednika Vlade ni spremenil popolnoma ničesar v smislu posledic dogovora, ki bi začele učinkovati v mandatu prihodnje Vlade. V luči vsega navedenega pa v KSO pozivamo Vlado, da tako kot leta 2014 *nadaljuje začeta pogajanja in jih pripelje do točke usklajenosti na ravni pogajalskih skupin, odločitev o sprejemu ali zavrnitvi usklajenega dogovora pa prepusti v odločanje prihodnji Vladi*. S tem bi Vlada prevzela svojo odgovornost za realizacijo dogovora iz leta 2016 in za zaključek pogajanj, hkrati pa dala novi Vladi možnost, da bo lahko usmerjena v prihodnje izzive, s tem ko bo lahko nemudoma odvrгла breme velike večine nerešenih zavez do sindikatov javnega sektorja in si s tem zagotovila miren začetek novega mandata s stotimi dnevi miru, ki ga sicer ne bo.

Ob tem v KSO opozarjamo tudi na Sklepno informacijo o poteku pogajanj o razrešitvi stavkovnih zahtev reprezentativnih sindikatov javnega sektorja, s katero se je dne 21.3.2018 seznanila Vlada. Nekatere navedbe v tem dokumentu, vsaj kar se tiče KSO, ne držijo. Posebej izpostavljamo navedbo, da naj bi sindikati menili, da je samoumevno, da se omejitve glede povračila stroškov, odpravnine ob upokojitvi itn. odpravijo, kar ne drži, smo pa med ukrepi, ki bi po našem mnenju terjali prioriteto odpravo izpostavili 8% znižanje vrednosti plačnih razredov po ZUJF. Prav v zvezi s tem pa je Vladna stran predlagala, da bi bil namesto odprave tega ukrepa možen dogovor o usklajevanju vrednosti plačnih razredov, na kar je KSO načelno pristala, vendar do konkretnega predloga s strani Vlade in posledično tudi do pogajanj v zvezi s tem ni prišlo. *Ne drži niti trditev, da bi KSO vztrajala na tem, da se usklajevanje izvede že v letu 2018, temveč smo na pogajanjih dne 12.3.2018 izrecno dopustili možnost, da bi se uskladitev prvič izvedla v letu 2020, seveda pod pogojem dogovora o ustrezni formuli.*

Sicer pa Informacija na eni strani demantira nekatere izjave predsednika Vlade, dane v tem tednu o višini zahtev sindikatov javnega sektorja, po drugi strani pa iz Informacije jasno izhaja prav to, na kar smo v KSO že večkrat javno opozoril: da je bilo med KSO, Sindikatom zdravstva in socialnega varstva Slovenije, Sindikatom delavcev v zdravstveni negi in Vlado doseženo soglasje o praktično vseh bistvenih elementih dogovora in je prav zato popolnoma nerazumljivo in nesprejemljivo, da so bila pogajanja z odstopom predsednika Vlade prekinjena, vsi javni uslužbenci pa so tako talci dejstva, ki prav tako izhaja iz Informacije, da Vlada s SVIZ in policijskima sindikatoma ni dosegla dogovora. Povsem jasno je, da sindikati v KSO v katerih koli nadaljnjih pogajanjih na manj od tega, kar je bilo usklajeno v tokratnih pogajanjih ne bomo pristali.

Vlado smo že in jo tokrat ponovno pozivamo k nadaljevanju pogajanj in uskladitvi dogovora na ravni pogajalskih skupin in s tem tudi k zagotovitvi socialnega miru v zvezi z nerešenimi stavkovnimi zahtevami. V kolikor ne bo odziva na ta poziv, za sprejem katerega ponovno poudarjamo ni popolnoma nikakršnih pravnih zadržkov, smo v KSO sklenili, da v roke delavcev predamo odločitev o stavkovnih aktivnostih, ki utegnejo v primeru *statusa quo* potekati v času te, prihodnje ali obeh Vlad. V zvezi s tem poudarjamo tudi to, da nikakor ne pristajamo na (samo)omejevanje sindikalnega delovanja v času, ko Vlada opravlja tekoče posle, na kar namiguje Služba Vlade za zakonodajo v svojem škandaloznem mnenju, ki kaže tudi na popolno nepoznavanje vsebin, o katerih potekajo pogajanj med Vlado in sindikati javnega sektorja.